

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 2Svk/1/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7019200296
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Elena Berthotyová
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2024:7019200296.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a členov senátu: JUDr. Mariána Trenčana a prof. JUDr. Juraja Vačoka, PhD., v právnej veci žalobcov: 1/ E. N., nar. XX.XX.XXXX, bývajúcej XXX XX F. C. XX a 2/ A. Q., nar. XX.XX.XXXX, bývajúcej F. T. XX, XXX XX. F. C., oboch zastúpených Advokátskou kanceláriou PIHORŇA & LENÁRT, JAŠŠO, s.r.o., so sídlom v Košiciach, Hrnčiarska 29 proti žalovanému: Okresnému úradu Michalovce, pozemkový a lesný odbor, so sídlom v Michalovciach, Sama Chalúпку 18, za účasti ďalších účastníkov: 1/ DONA, s.r.o. so sídlom vo Veľkých Revištiach 160, 072 43 Veľké Revištie, IČO: 31 704 336, 2/ Y. U., nar. XX.XX.XXXX, bývajúceho U. XXXX, XXX XX U., 3/ Slovenského pozemkového fondu, so sídlom v Bratislave, Búdkova 36, IČO: 17 335 345 a 4/ Poľovníckej spoločnosti Strela - Blatné Remety, so sídlom v Blatných Remetoch 96, o preskúmanie zákonnosti opatrenia žalovaného č.: OU-MI-PLO/2019/005311 zo dňa 25.02.2019 v konaní o kasačnej sťažnosti žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/74/2019-126 zo dňa 21.04.2022, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší správny súd kasačnú sťažnosť zamietá.
- II. Účastníkom konania právo na náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

odôvodnenie:

I. Konanie pred orgánmi verejnej správy

1. Žalovaný Okresný úrad Michalovce, pozemkový a lesný odbor opatrením zo dňa 25.02.2019 zn. OU-MI-PLO/2019/005311 označeným ako „VEC: Evidencia zmluvy o užívaní poľovného revíru - oznámenie“ ako príslušný orgán štátnej správy na úseku poľovníctva v zmysle § 74 zákona č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zmien a doplnkov (v ďalšom texte aj: „zákon o poľovníctve“), konajúc podľa § 16 ods. 1 označeného zákona zaevidoval dňa 25.02.2019 zmluvu podľa § 13 ods. 1 písm. b) zákona o poľovníctve o užívaní poľovného revíru medzi A/ zvolenými splnomocnencami vlastníkov pozemkov podľa § 5 ods. 7 K.. Y. U., bytom Y., T. XXXX/XX, Y. U., bytom U. XXXX a K.. L. H., bytom Y., G. XXX/XX a B/ užívateľom poľovného revíru Poľovníckou spoločnosťou Strela - Blatné Remety, so sídlom Blatné Remety v zastúpení predsedom Y. U., bytom U. XXXX s nasledovnými údajmi v zmysle prílohy č. 17 k Vyhláške Ministerstva pôdohospodárstva Slovenskej republiky č. 344/2009 Z. z. v znení neskorších predpisov, ktorou sa vykonáva zákon o poľovníctve:

- a) Názov poľovného revíru: Pr Agronova Blatné Revištie
- b) Užívateľ poľovného revíru: Poľovnícka spoločnosť Strela - Blatné Remety
- c) Štatutárny zástupca užívateľa poľovného revíru: Michal Šaro
- d) Dátum uzatvorenia zmluvy: 19.02.2018,
- e) Dátum evidovania zmluvy: 25.02.2019.

II. Konanie na správnom súde

2. Žalobkyne v 1/ a 2/ rade podali na Krajský súd v Košiciach dňa 26.04.2019 správnu žalobu, ktorou žiadali opatrenie žalovaného č.: OU-MI-PLO/2019/005311 zo dňa 25.02.2019 zrušiť a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie a žiadali priznať náhradu trov konania. Žalovaným vydané opatrenie považovali za nesprávne a nezákonné. Žalobkyne namietali, že už pri samotnom zvolaní zhromaždenia, na ktorom bolo prijaté uznesenie o schválení nájomnej zmluvy v prospech Poľovníckej spoločnosti Strela v Blatných Revištiach, došlo k porušeniu právnych predpisov, a to tým, že verejná vyhláška nebola riadne vyvesená vo všetkých katastrálnych územiach, v ktorých sa nachádzajú pozemky patriace do PR. Tvrdili, že podľa dostupných informácií v obci Svätuš vyhláška nebola vyvesená v celosti, ale bola vyvesená iba prvá strana a druhá strana obsahujúca popisy zvolávateľov chýbala. Neboli tak splnené formálne podmienky na zvolanie zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov. V uvedenej skutočnosti žalobkyne k žalobe pripojili fotokópiu úradnej tabule obce Svätuš z uvedeného obdobia. Namietali aj porušenie zákona tým, že predseda zhromaždenia R.. C. L. nie je vlastníkom žiadneho z poľovných pozemkov registrovaných v PR a taktiež nebol splnomocnený ako osoba oprávnená poskytovať právne služby vedením zhromaždenia. Žalobkyne namietali aj spôsob hlasovania zástupcu Slovenského pozemkového fondu pri odsúhlasovaní odmeny za užívanie poľovných pozemkov, keď podľa názoru žalobkýň ako zástupca štátu nemal oprávnenie hlasovať za nižšiu ponuku, pretože tým sa znížila odmena pre všetkých vlastníkov poľovných pozemkov. Žalovaný zaevidoval zmluvu na užívanie spoločného poľovného revíru, a to napriek tomu, že neboli naplnené všetky podmienky na jej uzavretie. Vo vzťahu k samotnému postupu žalovaného žalobkyne zdôraznili, že aj z judikatúry najvyššej súdnej autority (napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Sžk/15/2017 zo dňa 21.03.2018) vyplýva, že správny orgán zmluvu o užívaní poľovného revíru zaeviduje až po preskúmaní podmienok tak hmotnoprávných, ako aj procesnoprávných podľa príslušných ustanovení zákona o poľovníctve a v nadväznosti na príslušné hmotnoprávne podmienky Občianskeho zákonníka, pokiaľ ide o uzatváranie takýchto zmlúv účastníkmi právneho úkonu. Zároveň poukázali na právny názor, že pripustením opačného výkladu, a teda, že orgán verejnej správy pri zaevidovaní zmluvy o užívaní poľovného revíru skúma len formálne skutočnosti vymedzené zákonom o poľovníctve by mohla nastať situácia, že orgán verejnej správy by zaevidoval akúkoľvek zmluvu, ktorá by spĺňala len formálne skutočnosti, pričom z hľadiska hmotnoprávných podmienok zákona by nemusela spĺňať ani jednu. Označili aj ďalšie rozhodnutia správnych súdov, z ktorých vyplýva obdobný právny názor na povinnosť preskúmať podmienky tak hmotnoprávného, ako aj procesnoprávného charakteru, pred zaevidovaním predloženej zmluvy o užívaní poľovného revíru (napr. rozsudok Krajského súdu v Nitre sp. zn. 11S/26/2013 zo dňa 08.10.2013, ako aj rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 24S/67/2015 zo dňa 15.01.2015).

3. Žalobkyne považovali postup žalovaného za nepochopiteľný, a to aj z dôvodu, že žalovaný je držiteľom katastrálneho operátu, a teda mohol a aj mal porovnať údaje o vlastníctve poľovných pozemkov uvedené v prílohe zápisnice so skutočným stavom evidovaným v katastri nehnuteľností a bol by tak jednoznačne dospel k záveru, že zvolanie, priebeh a výsledky zhromaždenia boli zmanipulované a reálne nevyjadrujú vôľu nadpolovičnej väčšiny vlastníkov poľovných pozemkov v poľovnom revíri. Skutočnosť, že žalovaný ignoroval informáciu o zákonných nedostatkoch zhromaždenia za veľmi závažnú, obzvlášť preto, že žalovaný je ex lege poverený štátnym dozorom nad pozemkovými spoločenstvami a ignorovaním takýchto skutočností je podľa žalobkýň jednoznačným zlyhaním orgánu štátnej správy.

4. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „správny súd“) rozsudkom č. k. 6S/74/2019-126 zo dňa 21.04.2022 správnu žalobu zamietol. V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že ďalší účastník konania v 4/ rade doručil dňa 25.02.2019 žalovanému list označený ako: „Žiadosť o zaevidovanie zmluvy o užívaní poľovného revíru číslo 14 AGRONOVA Blatné Revištie“ datovaný dňom 21.02.2019, z obsahu ktorého vyplýva, že jeho prílohou je nájomná zmluva o užívaní poľovného revíru, ktorú uzatvorili vlastníci spoločného poľovného revíru a poľovnícka spoločnosť podľa § 13 ods. 1 písm. b) zákona o poľovníctve, ako aj notárska zápisnica č. N 104/2019, Nz 5163/2019, NCRIs 5286/2019 spísaná v Trebišove dňa 19.02.2019 na notárskom úrade JUDr. Martina Seleckého, osvedčujúca priebeh zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov. Na základe tejto žiadosti žalovaný vydal dňa 25.02.2019 opatrenie pod č. OU-MI-PLO/2019/005311 označené ako: „Evidencia zmluvy o užívaní poľovného revíru - oznámenie“, v ktorom uviedol, že podľa § 16 ods. 1 zákona o poľovníctve zaevidoval dňa 25.02.2019 zmluvu podľa § 13 ods. 1 písm. b) označeného zákona o užívaní poľovného revíru medzi A/ zvolenými splnomocnencami vlastníkov pozemkov podľa § 5 ods. 7 K.. Y. U., Michalom Šarom a K.. L. H., a B/ užívateľom poľovného revíru Poľovníckou spoločnosťou Strela Blatné Remety so sídlom v Blatných Remetoch, v zastúpení predsedom Michalom Šarom.

5. Z obsahu Zmluvy na užívanie spoločného poľovného revíru číslo 14 „AGRONOVA“ Blatné Revištia, uzatvorenej podľa § 13 ods. 1 písm. b) a nasledujúcich zákona o poľovníctve dňa 19.02.2019 podľa správneho súdu vyplýva, že celková výmera poľovných pozemkov začlenených do poľovného revíru je 2.254,0748 ha. Z obsahu notárskej zápisnice č. N 104/2019 spisanej dňa 19.02.2019 na notárskom úrade JUDr. Martina Seleckého, notára so sídlom notárskeho úradu v Trebišove vyplýva, že po sčítaní hlasov zvolávateľov bolo konštatované, že zhromaždenie bolo zvolané zástupcami viac ako jednej tretiny vlastníkov poľovných pozemkov počítanej z výmery pozemkov v poľovnom revíri, konkrétne zvolávatelia sú vlastníkami, prípadne splnomocnenými zástupcami vlastníkov poľovných pozemkov, spolu 1.293,63 ha, z celkovej výmery poľovných pozemkov 2.254,08 ha, čo predstavuje 57,391 % všetkých vlastníkov poľovných pozemkov v poľovnom revíri. Zároveň bolo konštatované, že podľa prezenčnej listiny boli na zhromaždení prítomní vlastníci, resp. splnomocnení zástupcovia vlastníkov poľovných pozemkov spolu vo výmere 1.356,64 ha z celkovej výmery poľovných pozemkov 2.254,08 ha, čo predstavuje 60,186 % všetkých vlastníkov poľovných pozemkov v poľovnom revíri. Následne v priebehu zhromaždenia bolo prijaté uznesenie č. 5 v znení: „zhromaždenie schvaľuje, aby poľovný revír užívala poľovnícka organizácia Poľovnícka spoločnosť Strela - Blatné Remety na základe zmluvy o užívaní poľovného revíru v súlade s § 13 ods. 1 písm. b) zákona o poľovníctve“. Uvedené uznesenie bolo schválené 60,032 % hlasov z celkovej výmery poľovných pozemkov, proti hlasovalo 0 % hlasov z celkovej výmery poľovných pozemkov a zdržalo sa 0,154 % hlasov z celkovej výmery poľovných pozemkov.

6. Z obsahu dokladu predloženého žalobcom, vypracovaného spoločnosťou EuroForest s.r.o. zo dňa 15.02.2019 podľa správneho súdu vyplýva, že toto poľovnícke združenie sa rozprestiera na území desiatich katastrálnych území - F., F. T., F. C., F. C., I., U. C., T., K., F. a L.. Z dokladu predloženého účastníkom konania v 4/ rade - Vlastníckej štruktúry pozemkov v užívaní PZ „AGRONOVA“ Blatné Revištia vyplýva, že toto poľovnícke združenie sa rozprestiera na území siedmich katastrálnych území - F. T., F. C., F. C., I., U. C., T. a F.. Súčasťou tohto dokladu sú aj výpisy z Registra obnovenej evidencie pozemkov preukazujúce rozsah podielového spoluvlastníctva žalobkyň 1/ a 2/ k jednotlivým pozemkom, ktoré sú zahrnuté do poľovného revíru. Žalobkyne 1/ a 2/ vlastní podľa tejto analýzy vlastníckych vzťahov vypracovanej odborne spôsobilou osobou Geodet Snina, s.r.o. spolu výmeru 8.3360 m², čo predstavuje 0,37 % výmery z celkovej plochy poľovného revíru. Žalobkyňa 1/ z toho vlastní výmeru 21.326 m², t. j. 0,095 % plochy PR a žalobkyňa 2/ vlastní výmeru 62.034 m², t. j. 0,275 % plochy poľovného revíru.

7. Správny súd poukázal na znenie § 11 ods. 1 zákona o poľovníctve, podľa ktorého o využití práva poľovníctva v poľovnom revíri (ďalej len „užívanie poľovného revíru“) rozhoduje vlastník samostatného poľovného revíru alebo vlastníci spoločného poľovného revíru postupom podľa § 5. Podľa ods. 2 citovaného zákonného ustanovenia, vlastníci samostatného poľovného revíru alebo vlastníci spoločného poľovného revíru môžu užívať poľovný revír sami alebo prostredníctvom nimi založenej poľovníckej organizácie alebo jeho užívanie môžu postúpiť zmluvou o užívaní poľovného revíru.

8. Správny súd s poukazom na citáciu dotknutých ustanovení zákona o poľovníctve vychádzal z toho, že iba takáto väčšina hlasov vlastníkov nadpolovičnej výmery PR môže mať za následok ďalší procesný postup, spočívajúci v predložení zmluvy o postúpení užívania poľovného revíru príslušnému okresnému úradu na jej zaevidovanie. Uvedené nastavenie zákonných podmienok pre rozhodovanie zhromaždenia o tejto otázke má podľa názoru správneho súdu podstatný vplyv aj na posúdenie tejto veci, a to za situácie, že žalobkyne v tomto konaní tvrdia, že bolo zasiahnuté do ich subjektívnych práv postupom žalovaného, ktorý v rozpore so zákonom zaevidoval zmluvu o užívaní poľovného revíru uzatvorenú dňa 19.02.2018.

9. Správny súd poukázal na to, že žalobkyne 1/ a 2/ spolu vlastní z celkovej výmery PR pozemky v rozsahu 0,37 %, teda aj v prípade spochybnenia opatrenia žalovaného o zaevidovaní predmetnej zmluvy ich prípadný nesúhlas s uzatvorením zmluvy o postúpení užívania poľovného revíru by nezmenil súhlas nadpolovičnej väčšiny vlastníkov podľa podielu na výmere vlastnených poľovných pozemkov, keď tak, ako to vyplýva aj z predloženej notárskej zápisnice, za uznesenie, ktorým bola schválená zmluva o postúpení užívania poľovného revíru hlasovalo celkovo 60,032 % hlasov z celkovej výmery poľovných pozemkov. Žalobkyne tak podľa správneho súdu nepreukázali dotyk na svojich subjektívnych právach a v zásade sa žalobkyne nemôžu dovolávať ochrany subjektívnych práv iných osôb, t. j. ďalších vlastníkov poľovných pozemkov v poľovnom revíri, ktorí pri schvaľovaní postúpenia užívania PR boli nečinní, resp. sa na zhromaždení ani nezúčastnili.

10. Vzhľadom na tento právny názor správneho súdu tak už pre toto konanie nie je rozhodujúcim procesné pochybenie žalovaného, ktorý (tak, ako to potvrdil aj v písomnom vyjadrení k správnej žalobe) skúmal podklady predložené k evidencii zmluvy o postúpení užívania poľovného revíru v zmysle § 16

ods. 1 a 2 zákona o poľovníctve iba z formálneho hľadiska a neskúmal, či predložená zmluva spĺňa aj základné hmotnoprávne náležitosti.

11. Správny súd dodal, že ostatné žalobné námietky obsiahnuté v žalobných bodoch, týkajúce sa nedodržania formálneho postupu pri zvolaní zhromaždenia verejnou vyhláškou, ako aj postup zvolenia predsedu zhromaždenia vyhodnotil ako nedôvodné, pretože v prvom prípade uvedené tvrdenia nepovažoval zo strany žalobkýň za dostatočne preukázané a v druhom prípade spôsob zvolenia predsedu zhromaždenia vyplýva z obsahu predloženej notárskej zápisnice (uznesenie č. 2, na str. 5 zápisnice). Napokon ako nedôvodné správny súd hodnotil aj námietky týkajúce sa hlasovania zástupcu ďalšieho účastníka konania v 3/ rade, ktorý k uvedenej námietke zaujal podrobné stanovisko vo svojom vyjadrení zo dňa 13.01.2020, keď uviedol, že z písomného poverenia zo dňa 14.02.2019 pre zástupcu tohto účastníka konania vyplývali záväzné pokyny, kde minimálna výška náhrady za užívanie PR, za ktorú mal povinnosť zástupca hlasovať, bola 1,50 EUR/ha/rok, čo bolo aj dodržané (uznesenie č. 4, str. č. 7 notárskej zápisnice) a tiež námietku, že listina prítomných nebola overená zvolávateľmi, pretože z obsahu úvodnej časti notárskej zápisnice priamo vyplýva, že na zhromaždení sa zvolávatelia touto otázkou zaoberali a k bodu 2. programu bolo výslovne konštatované, že „podľa prezenčnej listiny sú celkovo na Zhromaždení prítomní vlastníci, resp. splnomocnení zástupcovia vlastníkov poľovných pozemkov, ktorí spolu disponujú 1.356,64 ha z celkovej výmery poľovných pozemkov 2.254,08 ha, čo predstavuje 60,186 % všetkých vlastníkov poľovných pozemkov v poľovnom revíri.“

12. S poukazom na uvedené mal správny súd za to, že správna žaloba žalobkýň nie je dôvodná, preto ju podľa ustanovenia § 190 SSP zamietol.

III. Kasačná sťažnosť a vyjadrenie k nej

13. Proti rozsudku správneho súdu podali žalobkyne 1/ a 2/ (sťažovateľky) kasačnú sťažnosť, a to z dôvodu, že správny súd v konaní a pri rozhodovaní porušil zákon tým, že rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g) SSP), ktorú odôvodnili tým, že:

- správny súd odôvodnenie svojho rozhodnutia vystaval predovšetkým na argumente, že v predmetnom prípade ide menšinových spoluvlastníkov, resp. ide o spoluvlastníkov, ktorých podiel je zanedbateľný v pomere k celkovej rozlohe poľovného revíru. S takýmto argumentom sa nestotožnili, nakoľko takéto tvrdenie by znamenalo, že menšinový vlastník nemôže namietat žiadne pochybenia, ku ktorým došlo v procese evidencie zmluvy, a to len z toho dôvodu, že nemá dostatočne veľký podiel v pomere k celkovej výmere poľovného revíru. Poukázali pritom na definíciu poľovného revíru, ktorá je vyjadrená v § 2 písm. p) zákona o poľovníctve. Okrem definície doplnili, že poľovný revír ako vec spoločná je zložený nielen z pozemkov, ktoré majú jedného vlastníka alebo viac spoluvlastníkov, ktorých režim spoluvlastníctva sa riadi ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Revír sa zvyčajne nachádza aj na spoločnej nehnuteľnosti (podľa zákona č. 97/2013 Z. z), alebo do nej zasahuje. Keďže sa vzájomné vzťahy spoluvlastníkov riadia režimom, ktorý je upravený ustanoveniami zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), argument správneho súdu, ktorý je v neprospech žalobkýň len z dôvodu ich menšinového spoluvlastníctva nemá oporu v hmotnom práve, a to vzhľadom na § 124 Občianskeho zákonníka,

- v napadnutom rozhodnutí sa správny súd vôbec nevysporiadal s tvrdením sťažovateľiek, že už samotné zvolanie zhromaždenia obsahovalo vadu, a to takú, že verejná vyhláška, ktorá bola vyvesená na úradnej tabuli a ktorou sa zvolávalo zhromaždenie, nebola zverejnená vo svojej celistvosti, nakoľko bola zverejnená len jej prvá časť bez podpisov zvolávateľov, o čom svedčí aj fotodokumentácia, ktorá bola predložená sťažovateľmi krajskému súdu. Poukázali na ustanovenie § 5 ods. 3 zákona o poľovníctve, pričom zdôraznili, že majú za to, že k zverejneniu verejnej vyhlášky nedošlo obvyklým spôsobom, nakoľko nebola zverejnená riadne vo svojej celistvosti, v dôsledku čoho nebolo umožnené sťažovateľkám oboznámiť sa s jej úplným obsahom,

- v súvislosti so zvolaním zhromaždenia sa správny súd v napadnutom rozhodnutí nevysporiadal ani s námietkou sťažovateľiek, že zhromaždeniu predsedal R.. C. L., ktorý nie je vlastníkom žiadneho pozemku v rámci poľovného revíru a ani nebol osobou splnomocnenou na takéto úkony,

- sťažovateľky uviedli, že namietali vo svojej žalobe pochybenie žalovaného aj v rámci procesu evidencie zmluvy, k čomu sa správny súd nevyjadril vôbec a opomenul tak podstatnú časť prejednávanej veci,

- v súvislosti so samotnou evidenciou zmluvy sťažovateľky uviedli, že žalovaný správny orgán pochybil v rámci evidencie zmluvy, keď sa zameril na formálnu kontrolu náležitosti zmluvy, pričom takéto konanie je v rozpore so zákonom, čo aj konštatuje Ústavný súd Slovenskej republiky v Náleze, č. k.: I. ÚS 721/2016 - 39, zo dňa 08. marca 2017, ako aj uznesenie Najvyššieho správneho súdu vo veci pod sp. zn. 2Sžk/7/2019, ktoré k predmetnému uzneseniu ÚS SR ďalej uvádza: „V intenciách uvedeného tak možno konštatovať, že aj keď sa podľa § 79 ods. 2 písm. c) zákona o poľovníctve na toto administratívne

konanie nevŕahujú ustanovenia Správneho poriadku, aj napriek tomu ide o správny proces, pretože sa uskutočňuje pred správnym orgánom, a teda aj v tomto procese v záujme zachovania princípov zákonnosti, musia byť dodržané jeho limity proklamované v § 3 Správneho poriadku. V nadväznosti na uvedené, ako aj vzhľadom na ustanovenie § 16 ods. 1 a 2 zákona o poľovníctve možno konštatovať, že činnosť správneho orgánu (okresný úrad) disponujúceho zákonným oprávnením vykonávať evidenciu zmluvy o užívaní poľovného revíru nie je iba automatická majúca formálno - technický charakter, ale tento orgán verejnej správy je povinný v tomto procese najprv zistiť, či nie sú splnené negatívne podmienky brániace evidencii tejto zmluvy, a to či na užívanie poľovného revíru nie je už zaevidovaná iná zmluva, či na evidenciu predkladaná zmluva spĺňa náležitosti podľa § 14 ods. 3 zákona o poľovníctve a či je táto zmluva uzatvorená medzi subjektmi podľa § 13 ods. 1 zákona o poľovníctve. Následne orgán verejnej správy vykonávajúci evidenciu zmluvy o užívaní poľovného revíru skúma, či subjekty, ktoré ju uzatvorili a ktoré na jej základe postúpili právo užívania poľovného revíru v ich spoluvlastníctve v prospech iného subjektu, mali na jej uzavretie oprávnenie.“

- poukázali na to, že na postup pri evidencii zmluvy je potrebné vzťahovať princípy a zásady obsiahnuté v koncepcii práva na dobrú správu a ustanovenia správneho poriadku upravujúce základné pravidlá správneho konania, s ktorým konal žalovaný v rozpore,

- na základe uvedených dôvodov sťažovateľky navrhli, aby Najvyšší správny súd Slovenskej republiky vydal rozsudok, ktorým rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6S/74/2019 zo dňa 21.04.2022 zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

14. Ku kasačnej sťažnosti sa písomne vyjadril žalovaný, ktorý uviedol, že zotrváva na svojom vyjadrení v plnom rozsahu tak ako bolo spolu s administratívnym spisom zaslané dňa 8.7.2019.

15. Ďalší účastník 4/ vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že námietky sťažovateľiek považuje za nedôvodné. Nesúhlasil s tvrdením sťažovateľiek, že verejná vyhláška, ktorou sa zvolávalo zhromaždenie, ktorá bola vyvesená na úradnej tabuli, nebola zverejnená vo svojej celistvosti, t. j. že bola vyvesená iba prvá strana a druhá strana obsahujúca podpisy zvolávateľov chýbala. Verejná vyhláška zvolávateľa zo dňa 01.02.2019 bola vyvesená na úradnej tabuli dňa 08.02.2019 a zvesená z úradnej tabule dňa 19.02.2019 s overením danej informácie starostom obce Svätuš. V opačnom prípade by bola zmarená jeho možnosť obhajobných práv. Sťažovateľky, ktoré bývajú od miesta vyvesenia vyhlášky jedna z nich asi 200 metrov a druhá 400 metrov, tak mali možnosť sa oboznámiť s obsahom vyhlášky, pokiaľ by mali seriózny záujem. Nesúhlasil ani s námietkou sťažovateľiek, že počty hlasov boli na valnom zhromaždení počítané nesprávne. Poukázal na notársku zápisnicu, ktorá vypočítanie uznášania schopnosti zachytáva, pričom zdôraznil, že sťažovateľky neuviedli žiadne dôvody, ktoré by preukazovali rozpor prijatých uznesení so zákonom. Navrhol preto kasačnú sťažnosť zamietnuť.

IV. Konanie na kasačnom súde

16. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky po zistení, že kasačná sťažnosť sťažovateľiek bola podaná včas (§ 443 ods. 1 SSP), oprávnenou osobou (§ 442 ods. 1 SSP) a je prípustná (§ 439 ods. 1 SSP), preskúmal napadnutý rozsudok v medziach sťažnostných bodov uplatnených sťažovateľkami (§ 453 ods. 2 SSP) spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

17. Kasačný súd s ohľadom na § 455 SSP nepovažoval za potrebné nariadiť vo veci pojednávanie a rozhodol o kasačnej sťažnosti bez jeho nariadenia. Rozsudok bol vyhlásený verejne dňa 21.08.2024 po oznámení dňa vyhlásenia v súlade s § 137 ods. 4 SSP.

V. Vybrané ustanovenia, z ktorých kasačný súd vychádzal

Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zmien a doplnkov (ďalej zákon o poľovníctve) evidenciu zmluvy vykoná príslušný okresný úrad. Zmluvu zaeviduje, ak ju uzatvorila fyzická osoba alebo právnická osoba podľa § 13 ods. 1 a ak ju podpísali vlastníci spoločného poľovného revíru vlastníci najmenej nadpolovičnú väčšinu poľovných pozemkov z výmery poľovného revíru. Súčasťou žiadosti o evidenciu zmluvy je notárska zápisnica osvedčujúca priebeh zhromaždenia.

Podľa § 16 ods. 2 zákona o poľovníctve, okresný úrad nezaeviduje zmluvu, ak na užívanie poľovného revíru je už zaevidovaná iná zmluva, ak zmluva nespĺňa náležitosti podľa § 14 ods. 3 alebo ak zmluva nie je uzatvorená so subjektom podľa § 13 ods. 1.

Podľa § 13 ods. 1 písm. b/ zákona o poľovníctve, užívanie poľovného revíru možno postúpiť písomnou zmluvou poľovníckej organizácii podľa § 32.

Podľa §14 ods. 3 zákona o poľovníctve, zmluva musí obsahovať najmä: a) identifikačné údaje užívateľa poľovného revíru a identifikačné údaje splnomocnencov podľa § 5 ods. 7 poverených podpisom zmluvy, b) údaje o poľovnom revíri podľa rozhodnutia o uznaní, c) výšku a spôsob vyplatenia dohodnutej náhrady za postúpenie užívania poľovného revíru za každý hektár poľovného pozemku, d) dohodnuté podmienky užívania poľovného revíru, e) podmienky zmien a doplnkov, f) dátum uzatvorenia zmluvy a podpisy zástupcov zmluvných strán, g) odklad účinnosti zmluvy podmienený zaevidovaním zmluvy okresným úradom.

Podľa § 5 ods. 1 zákona o poľovníctve, vlastníci poľovných pozemkov rozhodujú o podaní žiadosti o uznanie poľovného revíru na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov (ďalej len „zhromaždenie“).

Podľa § 5 ods. 2 zákona o poľovníctve, na zhromaždení práva vlastníka vykonáva orgán alebo organizácia podľa osobitných predpisov.

Podľa § 5 ods. 3 zákona o poľovníctve, zhromaždenie zvoláva zástupca najmenej jednej tretiny vlastníkov poľovných pozemkov (ďalej len „zvolávateľ“) počítanej z výmery pozemkov navrhovaných na začlenenie do poľovného revíru písomnou pozvánkou alebo verejnou vyhláškou, ktorá musí byť zverejnená vo všetkých dotknutých obciach obvyklým spôsobom najmenej 5 pracovných dní pred konaním zhromaždenia.

Podľa § 5 ods. 4 zákona o poľovníctve, zhromaždenie je uznášaniaschopné, ak je prítomná najmenej nadpolovičná väčšina vlastníkov poľovných pozemkov počítaná z výmery pozemkov navrhovaných na začlenenie do poľovného revíru. Zhromaždenie rozhoduje nadpolovičnou väčšinou počítanou z výmery všetkých poľovných pozemkov navrhovaných na začlenenie do poľovného revíru.

Podľa § 5 ods. 5 zákona o poľovníctve, prítomní vlastníci poľovných pozemkov sa zapisujú do listiny prítomných, ktorá obsahuje názov a sídlo právnickej osoby, alebo meno, priezvisko a bydlisko fyzickej osoby, ktorá je vlastníkom poľovných pozemkov, výmeru poľovných pozemkov pripadajúcich jednotlivým osobám a podiel výmery vlastnených poľovných pozemkov k navrhovanej výmere poľovného revíru. Zvolávateľ zabezpečuje a overuje zápis do listiny prítomných. Priebeh zhromaždenia sa osvedčuje notárskou zápisnicou, ktorej prílohou je listina prítomných.

Podľa § 5 ods. 7 zákona o poľovníctve, zhromaždenie si zvolí ním určený počet splnomocnencov, ktorým určí rozsah zastupovania vlastníkov poľovných pozemkov podľa tohto zákona.

VI. Posúdenie námietok kasačnej sťažnosti

18. Kľúčovou právnou otázkou v predmetnom konaní, ktorou sa kasačný súd zaoberal bola otázka, či sa správny súd správne vysporiadal so žalobnými námietkami sťažovateľiek, ktoré tvrdili, že v procese evidencie zmluvy došlo ku chybám na ktoré správny súd nereagoval len preto, že sťažovateľky (žalobkyne 1/ a 2/ spolu vlastní z celkovej výmery PR pozemky v rozsahu 0,37 %, teda ide menšinové spoluvlastníčky. Sťažovateľky správne súdu vytkli, že odôvodnenie svojho rozhodnutia vystaval predovšetkým na argumente, že v predmetnom prípade ide o menšinových spoluvlastníkov, resp. ide o spoluvlastníkov, ktorých podiel je zanedbateľný v pomere k celkovej rozlohe poľovného revíru, pričom s takýmto argumentom sa nestotožnili, nakoľko takéto tvrdenie by znamenalo, že menšinový vlastník nemôže namietat žiadne pochybenia, ku ktorým došlo v procese evidencie zmluvy, a to len z toho dôvodu, že nemá dostatočne veľký podiel v pomere k celkovej výmere poľovného revíru. V uvedenom videli sťažovateľky nesprávne právne posúdenie veci správnym súdom.

19. Podľa sťažovateľiek tak nesprávne právne posúdenie správnym súdom spočívalo v neposúdení žalobných námietok menšinových spoluvlastníčok spočívajúcich v chybách v procese evidencie zmluvy, ku ktorým sa správny súd nevyjadril.

20. Na tomto mieste považuje kasačný súd za nevyhnutné zdôrazniť, že nesprávne právne posúdenie veci, predpokladá spochybenie správnosti riešenia právnych otázok správnym súdom. Právnym posúdením veci je činnosť súdu spočívajúca v podradení zisteného skutkového stavu príslušnej právnej norme, ktorá vedie správny súd k právnym záverom vyjadreným vo svojom rozhodnutí. Právne

posúdenie je všeobecne nesprávne, ak sa súd dopustil omylu pri tejto činnosti, t. j. ak posúdil vec podľa právnej normy, ktorá na zistený skutkový stav nedopadá, alebo správne určenú právnu normu nesprávne vyložil, prípadne ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval.

21. Nesprávnym právnym posúdením správneho súdu nie je, ak správny súd vysloví svoje právne závery na oponentúre (a vyvracaní) jednotlivito vznesených námietok žaloby ako to učinil správny súd (v bodoch 30 - 32 rozsudku) a ak logicky a argumentačne vyloží, prečo považoval za dostatočné a presvedčivé závery správneho orgánu, ktorý opatrením zo dňa 25.02.2019 zn. OU-MI-PLO/2019/005311 označeným ako „VEC: Evidencia zmluvy o užívaní poľovného revíru - oznámenie“ podľa § 16 ods. 1 zákona o poľovníctve zaevidoval dňa 25.02.2019 zmluvu špecifikovanú v opatrení.

22. Správny súd v bode 26 rozsudku ozrejmil z akých dôkazov vychádzal pri posúdení splnenia zákonných podmienok zaevidovania zmluvy, ktoré považoval za splnené a v bode 27 rozsudku ozrejmil z akého dôkazu (analýzy vlastníckych vzťahov vypracovanej Geodet Snina, s.r.o.) vychádzal pri stanovení výmery, ktorú vlastní sťažovateľky (ide o 83.360 m², čo predstavuje 0,37 % výmery z celkovej plochy poľovného revíru).

23. Správny súd pri posúdení žalobných bodov sťažovateľiek správne vychádzal zo zistení, ktoré napokon nespochybňovali ani sťažovateľky, že spolu vlastní z celkovej výmery PR pozemky v rozsahu 0,37 %, teda aj v prípade spochybnenia opatrenia žalovaného o zaevidovaní predmetnej zmluvy ich prípadný nesúhlas s uzatvorením zmluvy o postúpení užívania poľovného revíru by nezmenil súhlas nadpolovičnej väčšiny vlastníkov podľa podielu na výmere vlastnených poľovných pozemkov, keď tak, ako to vyplýva aj z predloženej notárskej zápisnice, za uznesenie, ktorým bola schválená zmluva o postúpení užívania poľovného revíru hlasovalo celkovo 60,032 % hlasov z celkovej výmery poľovných pozemkov.

24. Kasačný súd vo svojej rozhodovacej činnosti (pozri rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Svk/21/2022 zo dňa 26. septembra 2023, bod 45) už uviedol, že „hoci (ne)zaevidovanie zmluvy o užívaní poľovného revíru má charakter evidenčného úkonu (predmetná zmluva teda nepodlieha schváleniu správnym orgánom), zákon tento úkon správneho orgánu podmieňuje splnením viacerých podmienok. Základnou zákonnou podmienkou, vyjadrenou v § 16 ods. 1 zákona o poľovníctve, je požiadavka, aby zmluvu o užívaní poľovného revíru podľa § 13 ods. 1 a nasl. zákona o poľovníctve podpísal subjekt podľa § 13 ods. 1 zákona o poľovníctve na jednej strane a na druhej strane vlastníci spoločného poľovného revíru vlastníaci najmenej nadpolovičnú väčšinu poľovných pozemkov z výmery poľovného revíru. Aby správny orgán vykonal evidenčný úkon musí teda spoľahlivo zistiť splnenie podmienok podľa § 16 ods. 1 zákona o poľovníctve, a súčasne absenciu skutočností podľa § 16 ods. 2 zákona o poľovníctve.“

25. V rozhodnutí sp. zn. 4Sžk/5/2019 zo dňa 2. júla 2020 Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (obdobne rozhodnutia Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Sžk/15/2020 zo dňa 14. septembra 2022, sp. zn. 7Svk/6/2021 zo dňa 19. decembra 2022, sp. zn. 6Sžk/34/2020 zo dňa 30. marca 2022, sp. zn. 2Sžk/21/2019 zo dňa 29. septembra 2021 ako aj rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Sžk/1/2018 zo dňa 28. marca 2019, sp. zn. 2Sžk/12/2019 zo dňa 30. júna 2021 a iné) tiež uviedol: „Proces evidencie zmluvy o užívaní poľovného revíru, ktorého účelom je priznať jej právne účinky, majúce za následok vznik, zmenu alebo zánik práv a povinností v súvislosti s užívaním poľovného revíru, je teda špecifickým administratívnym procesom, ktorý vzhľadom na jeho uvedený účel musí tiež korešpondovať a napĺňať ústavný účel zákonnosti vyjadrený v čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. V intenciách uvedeného tak možno konštatovať, že aj keď sa podľa § 79 ods. 2 písm. c/ zákona o poľovníctve na toto administratívne konanie nevzťahujú ustanovenia Správneho poriadku, aj napriek tomu ide o správny proces, pretože sa uskutočňuje pred správnym orgánom, a teda aj v tomto procese, v záujme zachovania princípu zákonnosti, musia byť dodržané jeho limity proklamované v § 3 Správneho poriadku (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 721/2016-39 z 08.03.2017).

V nadväznosti na uvedené, ako aj vzhľadom na § 16 ods. 1 a 2 zákona o poľovníctve možno konštatovať, že činnosť správneho orgánu (okresný úrad) disponujúceho zákonným oprávnením vykonávať evidenciu zmluvy o užívaní poľovného revíru nie je iba automatická, majúca formálne technický charakter. Správny orgán predloženú zmluvu zaeviduje až po preskúmaní podmienok jednak hmotnoprávných, ako aj procesnoprávných podľa zákona o poľovníctve, v nadväznosti na príslušné hmotnoprávne podmienky podľa Občianskeho zákonníka, pokiaľ ide o uzatváranie takýchto zmlúv účastníkmi právneho úkonu.

Okresný úrad je v konaní o evidencii predloženej zmluvy o užívaní poľovného revíru povinný skúmať, či o využití práva poľovníctva v poľovnom revíre rozhodol vlastník samostatného poľovného revíru alebo vlastníci spoločného poľovného revíru postupom podľa § 5 zákona o poľovníctve (§ 11 ods. 1 zákona

o poľovníctve), či zmluva o užívaní poľovného revíru bola uzavretá medzi vlastníkom poľovného revíru resp. vlastními spoločného poľovného revíru a oprávnenou osobou podľa § 13 ods. 1 písm. a/ až d/ zákona o poľovníctve, či obsahuje zákonom predpísané náležitosti (§ 14 zákona o poľovníctve) a či ju podpísali vlastníci poľovných pozemkov, vlastníci najmenej nadpolovičnú väčšinu poľovných pozemkov z výmery poľovného revíru (§ 16 ods. 1 zákona o poľovníctve) resp. prostredníctvom zástupcov, splnomocnených na uzavretie zmluvy na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov podľa § 5 zákona o poľovníctve. V konaní je taktiež potrebné písomným splnomocnením vlastníka preukázať, kto za konkrétneho vlastníka konal a v akom rozsahu a kedy bola plná moc udelená. Žiadosť o evidenciu zmluvy o užívaní poľovného revíru obsahuje ako povinnú prílohu notársku zápisnicu osvedčujúcu priebeh zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov (§ 16 ods. 1 zákona o poľovníctve), pričom táto notárska zápisnica musí obsahovať prílohu, ktorou je listina prítomných s náležitosťami uvedenými v § 5 ods. 5 zákona o poľovníctve. Je úlohou žalovaného ako správneho orgánu zhromaždiť podklady, z ktorých vyplynie, či boli zákonné podmienky pre evidenciu zmluvy o užívaní poľovného revíru splnené (pozri napr. rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Sžo/72/2014 zo 06.10.2015, sp. zn. 3Sžk/15/2017 z 21.03.2018, sp. zn. 7Sžo/66/2016 z 25.04.2018).“

26. Zhrňujúco tak možno konštatovať, že „Pokiaľ pri evidenčnom úkone správny orgán musí náležite zistiť, či zmluvu o užívaní poľovného revíru podpísali vlastníci najmenej nadpolovičnej väčšiny poľovných pozemkov z výmery poľovného revíru, musí overiť tiež, či sa tak stalo postupom podľa § 5 zákona o poľovníctve (§ 16 ods. 1 v spojení s § 11 ods. 1 zákona o poľovníctve), a teda (i) či sa tak stalo na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov predmetného revíru (§ 5 ods. 1 zákona o poľovníctve), (ii) či toto zhromaždenie bolo náležite zvolané (§ 5 ods. 2 zákona o poľovníctve), (iii) či na zhromaždení vlastníkov rozhodla nadpolovičná väčšina (§ 5 ods. 4, 5 a 6 zákona o poľovníctve) a (iv) či bola zmluva podpísaná splnomocnencami vlastníkov, ktorí boli zvolení na zhromaždení, v určenom rozsahu zastupovania (§ 5 ods. 7 zákona o poľovníctve).“ (rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 10Sžk/27/2021 zo dňa 31. mája 2023, bod 24).

27. Kasačný súd však na druhej strane tiež zdôraznil, že nie každá nezákonnosť týkajúca sa uskutočneného zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov má za dôsledok nezákonnosť opatrenia o zaevidovaní zmluvy. Z rozhodnutia Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Svk/21/2022 zo dňa 26. septembra 2023, bod 52 totiž vyplýva, že „právomoc sťažovateľa skúmať okolnosti týkajúce sa zvolania zhromaždenia vlastníkov bez ďalšieho neznamena, že zistené okolnosti a potenciálne nezákonnosti procesu zvolania zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov sú vždy aj zákonným dôvodom pre odmietnutie evidencie zmluvy o postúpení užívania poľovných pozemkov. Podľa § 16 ods. 1 zákona o poľovníctve je jednou z podmienok evidencie zmluvy skutočnosť, či zmluvu podpísali vlastníci spoločného poľovného revíru vlastníci najmenej nadpolovičnú väčšinu poľovných pozemkov z výmery poľovného revíru. Správny orgán v konaní o evidenciu zmluvy tak musí vždy hodnotiť, či ním zistené skutočnosti a vady týkajúce sa procesného postupu zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov podľa § 11 ods. 1 v spojení s § 5 zákona o poľovníctve aspoň v potenciálnej rovine môžu spochybníť skutočnú vôľu vlastníkov vlastníacich najmenej nadpolovičnú väčšinu poľovných pozemkov z výmery poľovného revíru podpísať zmluvu o užívaní poľovného revíru podľa § 16 ods. 1 zákona o poľovníctve (mutatis mutandis rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Sžk/15/2020 zo dňa 14. septembra 2022, body 44 a 51).“

28. V tejto súvislosti kasačný súd konštatuje, že námietka sťažovateľiek, týkajúca sa nedostatkov samotného zvolania zhromaždenia, ktorá podľa nich obsahovala vadu, pretože verejná vyhláška, ktorá bola vyvesená na úradnej tabuli a ktorou sa zvolávalo zhromaždenie, nebola zverejnená vo svojej celistvosti, a že k zverejneniu verejnej vyhlášky nedošlo obvyklým spôsobom, v dôsledku čoho nebolo umožnené sťažovateľkám oboznámiť sa s jej úplným obsahom, nezostala zo strany správneho súdu bez povšimnutia ako tvrdia sťažovateľky. Naopak správny súd k tejto námietke zaujal stanovisko v bode 32 rozsudku, keď uviedol, že tvrdenie žalobkýň o tomto nedostatku nebolo dostatočne preukázané. Kasačný súd dodáva, že z obsahu notárskej zápisnice N 104/2019, NZ 5163/2019, NCRIs 5286/2019 zo dňa 19.2.2019 vyplýva, že k totožnej námietke vnesenej Y.. R. M. ako dôkaz na vyvrátenia tvrdenia, že v obci Svätuš nebola zverejnená vyhláška 11.02.2019 a následne bola vyvesená iba z časti - teda iba jedna strana, navrhol R.. L. do zápisnice poňať vyhlášku z obce Svätuš, ktorá bola podľa jeho vyhlásenia vyvesená dňa 08.02.2019 a zvesená 19.02.2019, čo potvrdzuje aj podpis starostu obce na vyhláške.

29. Správny súd v rovnakom bode rozsudku (32) zaujal stanovisko aj k námietke spôsobu zvolania predsedu zhromaždenia, keď odkázal na obsah predloženej notárskej zápisnice (uznesenie č. 2 str. 5, ktorá k bodu 4. Programu/ voľba predsedu Zhromaždeniu pojednáva o voľbe predsedu Zhromaždenia JUDr. Snopka, o ktorej bolo vykonané spoločne hlasovanie, Za hlasovalo 60,186 % hlasov z celkovej výmery poľovných pozemkov).

30. Napokon z bodu 32 rozsudku správneho súdu vyplýva, že sa zaberá aj ďalšími námietkami sťažovateľiek, tieto vyhodnotil za nedôvodné. K námietke týkajúcej sa hlasovania zástupcu ďalšieho účastníka konania v 3/ rade, uviedol, že k uvedenej námietke zaujal podrobné stanovisko vo svojom vyjadrení zo dňa 13.01.2020, keď uviedol, že z písomného poverenia zo dňa 14.02.2019 pre zástupcu tohto účastníka konania vyplývali záväzné pokyny, kde minimálna výška náhrady za užívanie PR, za ktorú mal povinnosť zástupca hlasovať, bola 1,50 EUR/ha/rok, čo bolo aj dodržané (uznesenie č. 4, str. č. 7 notárskej zápisnice). Za nedôvodnú vyhodnotil aj námietku sťažovateľiek, že listina prítomných nebola overená zvolávateľmi, pretože z obsahu úvodnej časti notárskej zápisnice priamo vyplýva, že na zhromaždení sa zvolávatelia touto otázkou zaoberali a k bodu 2. programu bolo výslovne konštatované, že „podľa prezenčnej listiny sú celkovo na Zhromaždení prítomní vlastníci, resp. splnomocnení zástupcovia vlastníkov poľovných pozemkov, ktorí spolu disponujú 1.356,64 ha z celkovej výmery poľovných pozemkov 2.254,08 ha, čo predstavuje 60,186 % všetkých vlastníkov poľovných pozemkov v poľovnom revíri.“

31. Uvedenými námietkami sťažovateľiek sa správny súd zaoberal, pričom kasačný súd v zhode s názorom správneho súdu má za to, že žalovaný svoje rozhodnutie náležite a podrobne odôvodnil, pričom námietky sťažovateľiek neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozsudku správneho súdu. Námietky sťažovateľiek nespochybňujú ani skutočnú vôľu vlastníkov vlastníacich najmenej nadpolovičnú väčšinu poľovných pozemkov z výmery poľovného revíru podpísať zmluvu o užívaní poľovného revíru podľa § 16 ods. 1 zákona o poľovníctve, teda by ani nemohli byť dôvodom pre nezaevidovanie Zmluvy.

32. Z vyššie uvedených dôvodov dospel kasačný súd k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná, a preto ju s poukazom na ustanovenie § 461 SSP zamietol.

33. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 a § 168 SSP spôsobom uvedeným vo výroku rozsudku. Kasačný súd sťažovateľkám náhradu trov konania nepriznal, nakoľko v kasačnom konaní neboli úspešné. Kasačný súd nepriznal trovy konania ani žalovanému. Ten bol síce v konaní úspešný, avšak má postavenie orgánu štátnej správy a kasačný súd nezhliadol žiadne výnimočné dôvody, pre ktoré by mu mali byť trovy konania v zmysle § 168 druhej vety SSP priznané. Pre možnosť priznať ďalšiemu účastníkovi nárok na náhradu trov kasačného konania neboli splnené zákonné podmienky uvedené v ustanovení § 169 SSP, nakoľko mu kasačný súd neuložil žiadnu z povinností predvídaných týmito ustanovením, v súvislosti s plnením ktorej by mu vznikli trovy.

34. Toto rozhodnutie prijal senát kasačného súdu pomerom hlasov 3:0.

Správny orgán v konaní o evidenciu zmluvy musí vždy hodnotiť, či ním zistené skutočnosti a vady týkajúce sa procesného postupu zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov podľa § 11 ods. 1, v potenciálnej rovine môžu spochybniť skutočnú vôľu vlastníkov vlastníacich najmenej nadpolovičnú väčšinu poľovných pozemkov z výmery poľovného revíru podpísať zmluvu o užívaní poľovného revíru podľa § 16 ods. 1 zákona o poľovníctve.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.